

Zadeva C-720/23

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

23. november 2023

Predložitveno sodišče:

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španija)

Datum predložitvene odločbe:

26. september 2023

Tožče stranke:

Asociación Española de Fabricantes de Máquinas Recreativas y de Juego (Aseseam)

Asociación de Empresarios de Máquinas Recreativas de la Comunidad Valenciana (Andemar CV)

Asociación Provincial de Empresas Comercializadoras de Empresas de Máquinas Recreativas y de Azar de Alicante (Apromar-Alicante)

Federación Empresarial de Hostelería de Valencia

Tožena stranka:

Conselleria de Hacienda y Modelo Económico de la Generalitat Valenciana (ministrstvo za finance in gospodarski model vlade skupnosti Valencia, Španija)

Predmet postopka v glavni stvari

Ureditev iger na srečo – Predpisi, ki jih je avtonomna skupnost sprejela za ureditev iger na srečo – Začasna ukinitvev izdajanja novih licenc ali dovoljenj za avtomate tipa B (igralni avtomati na kovance) za obdobje največ petih let

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Člen 267 PDEU – Predlog za razlago – Združljivost nacionalne ureditve s členi 26, 49 in 56 PDEU – Primernost, nujnost in sorazmernost – Obstoj manj omejevalnih ukrepov – Enako obravnavanje – Izkrivljanje konkurence

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člene 26, 49 in 56 PDEU razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je ta iz člena 9 uredbe 97/2021 v delu, v katerem onemogoča podaljšanje dovoljenj za uporabo avtomatov tipa B, ki so bila izdana pred začetkom veljavnosti zakona 1/2021, po njegovi uveljavitvi, in iz desete prehodne določbe zakona vlade skupnosti Valencia 1/2020 z dne 11. julija 2020 o ureditvi iger na srečo in preprečevanju zasvojenosti z igrami na srečo v skupnosti Valencia, ki določa petletni moratorij od začetka veljavnosti navedenega zakona 1/2020 na izdajo novih licenc ali dovoljenj za igralnice in na izdajo dovoljenj za uporabo igralnih avtomatov tipa B, ker takšne omejitve niso združljive z navedenimi načeli svobode gospodarske pobude, svobode ustanavljanja, svobode opravljanja dejavnosti in prostega dostopa do trgov?

2. Ne glede na odgovor na prejšnje vprašanje: Ali je treba člene 26, 49 in 56 PDEU razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je ta iz člena 9 uredbe 97/2021 in desete prehodne določbe zakona 1/2020 o ureditvi iger na srečo in preprečevanju zasvojenosti z igrami na srečo v skupnosti Valencia, ker se ti določbi nanašata le na zasebni sektor (gostinska in podobna podjetja, v katerih so nameščeni avtomati tipa B, ter posredno na proizvajalce teh avtomatov), za katerega so določene omejitve glede njihove uporabe, ne nanašata pa se na igralnice in stavnice v javni lasti, ki so iz njiju izvzete zaradi vrste stav in iger, ki jih prirejajo?

Ali načela enotnosti trga, enakosti in enakega obravnavanja akterjev v sektorju iger na srečo ter nediskriminacije med njimi nasprotujejo tem določbam nacionalne zakonodaje? Ali opisani položaj pomeni prednost, ki negativno vpliva na konkurenco v tem sektorju in jo izkrivlja?

Navedene določbe prava Unije

PDEU, členi 26, 49, 56, 106(1) in 107(1).

Navedene določbe nacionalnega prava

Zakon 1/2020

Ley 1/2020, de 11 de junio, de la Generalitat, de regulación del juego y de prevención de la ludopatía en la Comunidad Valenciana (zakon vlade skupnosti Valencia 1/2020 z dne 11. junija 2020 o ureditvi iger na srečo in preprečevanju

zasvojenosti z igrami na srečo v skupnosti Valencia, v nadaljevanju: zakon 1/2020) v deseti prehodni določbi določa:

„Za obdobje največ petih let od začetka veljavnosti tega zakona se začasno ukine izdajanja novih dovoljenj za igralnice in novih dovoljenj za uporabo igralnih avtomatov tipa B ali igralnih avtomatov z dobitki, ki so namenjeni namestitvi v gostinskih in podobnih lokalih.

[...]

V tem obdobju ministrstvo avtonomne skupnosti, pristojno za igre na srečo, zagotovi študijo, s katero se analizirata družbeni vpliv in vpliv na javno zdravje obstoječih objektov in naprav za igre na srečo (posebni lokali za igre na srečo in igralni avtomati v gostinskih lokalih). Na podlagi rezultatov te študije ministrstvo avtonomne skupnosti, pristojno za igre na srečo, predlaga omejitve na ozemlju skupnosti Valencia glede dopustnega števila in razporeditve lokalov za igre na srečo in igralnih avtomatov tipa B ali igralnih avtomatov z dobitki za gostinske ali podobne lokale, ob upoštevanju meril javnega zdravja, meril v zvezi s prebivalstvom ter socialno-ekonomskih in ozemeljskih meril.“

Uredba 97/2021

Decreto 97/2021, de 16 de julio, del Consell, de medidas urgentes para la aplicación de la Ley 1/2020, de 11 de junio, de la Generalitat Valenciana de regulación del juego y de prevención de la ludopatía en la Comunidad Valenciana (uredba sveta skupnosti Valencia 97/2021 z dne 16. julija 2007 o nujnih ukrepih za izvajanje zakona vlade skupnosti Valencia 1/2020 z dne 11. junija 2020 o ureditvi iger na srečo in preprečevanju zasvojenosti z igrami na srečo v skupnosti Valencia, v nadaljevanju: izpodbijana uredba) je predpis, zoper katerega so tožeče stranke vložile to tožbo.

Člen 9 izpodbijane uredbe določa:

„1. Namestitev avtomatov tipa B ali igralnih avtomatov z dobitki v gostinskih lokalih ali podobnih prostorih se lahko dovoli le, če je bilo ustrezno dovoljenje za njihovo uporabo pridobljeno ali zanj zaproseno pred začetkom veljavnosti zakona.

2. Poleg dokumentacije iz člena 27(2) Reglamento de Máquinas Recreativas y de Azar (uredba o igralnih avtomatih), potrjene z Decreto 115/2006, de 28 de julio, del Consell (uredba sveta skupnosti Valencia 115/2006 z dne 28. julija 2006), je treba k vlogi za izdajo dovoljenja za namestitev priložiti izjavo, da prostor, v katerem bo nameščen avtomat, ni bar ali menza znotraj izobraževalnega, zdravstvenega, socialnega ali mladinskega centra ali športnega objekta.

3. V primeru, da se v prostorih iz prvega odstavka desete prehodne določbe zakona 1/2020 igralni avtomati tipa B ali igralni avtomati z dobitki iz kakršnega koli razloga nadomestijo, to nikakor ne pomeni podaljšanja obdobja, za katero je

bilo izdano dovoljenje za uporabo avtomata, ki se nadomesti. Dovoljenje za nadomestni avtomat lahko velja le do datuma izteka veljavnosti dovoljenja za uporabo nadomeščenega avtomata.

4. Po začetku veljavnosti te uredbe v gostinskih lokalih in podobnih prostorih ne bo mogoče dovoliti namestitve avtomatov tipa B ali igralnih avtomatov z dobitki, ki izhajajo iz igralnic, dvoran za bingo, igralnih salonov ali ladij iz člena 45(4) zakona 1/2020.“

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Tožeče stranke iz postopka v glavni stvari so vložile tožbo zoper izpodbijano uredbo, ki je bila v Diario Oficial de la Generalitat Valenciana (uradni list vlade skupnosti Valencia) objavljena 4. avgusta 2021. Zlasti izpodbijajo njen člen 9.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 2 Tožeče stranke trdijo, da je namen v zvezi z igralnimi avtomati tipa B ukinitve dovoljenj, pridobljenih pred začetkom veljavnosti zakona 1/2020, z iztekom veljavnosti posameznih dovoljenj. To naj bi se nanašalo na igralne avtomate v gostinskih lokalih in posredno vplivalo na proizvajalce igralnih avtomatov. Šlo naj bi za popolno preprečitev dostopa do dejavnosti iger na srečo v skupnosti Valencia, kar naj bi bilo v nasprotju s členoma 49 in 56 PDEU.
- 3 Tožena stranka trdi, da je izpodbijana uredba v skladu z navedenima določbama PDEU.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 4 Sodišče je določilo omejitve diskrecijske pravice, prepuščene državam članicam pri določanju ciljev in instrumentov njihove politike na področju iger na srečo, pri čemer je zahtevalo, da morajo omejitve, ki jih naložijo nacionalni organi, izpolnjevati naslednje pogoje:
 - (a) vsekakor se morajo uporabljati nediskriminatorno;
 - (b) biti morajo skladne in primerne za zagotovitev doseganja ciljev, na katere se sklicujejo nacionalni organi;
 - (c) biti morajo sorazmerne in ne smejo presegati tistega, kar je nujno za dosego cilja oziroma ciljev, na katerih temelji njihovo sprejetje;
 - (d) nacionalni organi ne smejo ravnati samovoljno in zanje zlasti velja zahteva po preglednosti, z nekaterimi izjemami.

- 5 V zvezi s prepovedjo diskriminacije je treba opozoriti, da je prepoved diskriminacije na podlagi državljanstva vrednota Unije in temeljno načelo prava Unije. To pojasnjuje, zakaj se je Sodišče izkazalo za posebej strogo pri zahtevi, da morebitne omejitve, ki jih uvedejo države, ne smejo biti diskriminatorne na podlagi državljanstva in da se za zakonite štejejo samo tiste, ki brez razlikovanja vplivajo na zadevne osebe, ki imajo sedež v kateri koli državi članici. V zvezi s tem je Sodišče v nekaterih sporih v zvezi z obdavčitvijo iger na srečo ugotovilo nezdržljivost državne zakonodaje s pravom Unije. Tako je Sodišče v sodbi z dne 13. novembra 2003, Lindman (C-42/02, EU:C:2003:613), ugotovilo diskriminatornost finske davčne zakonodaje, s katero je bila priznana oprostitev davka od dobitkov na loterijah, organiziranih na Finskem, medtem ko so bili dobitki, izžrebani v drugih državah, zlasti na Švedskem, obdavčeni.
- 6 Pomembnejše je vprašanje, ki je bilo izpostavljeno v sodbi z dne 9. septembra 2010, Engelman (C-64/08, EU:C:2010:506), v kateri je bila preučena združljivost avstrijske zakonodaje, ki je od koncesionarjev, ki upravljajo igralnice, zahtevala, da imajo pravno obliko delniške družbe, in jih zavezovala, da imajo sedež v Avstriji, s pravom Unije. Sodišče je ugotovilo, da zadnjenavedena obveznost omejuje svobodo ustanavljanja v smislu člena 49 PDEU in diskriminira gospodarske subjekte s sedežem v drugih državah članicah.
- 7 Kar zadeva primernost omejitev glede na cilje politike na področju iger na srečo, pristojnost, ki jo imajo države članice, da določijo cilje svojih nacionalnih politik na področju iger na srečo, vključuje tudi določitev ukrepov, potrebnih za doseg zastavljenega cilja. Države imajo pri tem sicer široko, vendar ne neomejeno diskrecijsko pravico. V skladu z zahtevo po primernosti mora biti nacionalna zakonodaja, ki določa omejevalne ukrepe ali ovire za notranji trg, skladna z zastavljenim ciljem in jo mora biti mogoče upravičiti glede na cilj, na katerem temelji zadevna omejitev. Na splošno je nacionalna zakonodaja primerna za zagotavljanje izpolnitve navedenega cilja le, če je z njo resnično zagotovljena dosledna in sistematična dosega tega cilja.
- 8 Sodišče je navedlo, da morajo nacionalna sodišča oceniti skladnost in doslednost nacionalnih predpisov, pri čemer je navedlo, da morajo presoditi, ali so ukrepi primerni glede na cilje v splošnem interesu, na katerih temeljijo. V ta namen je treba to presojo opraviti v skladu z logiko, ki zahteva, prvič, da se cilji, ki jim sledijo nacionalni organi zadevne države članice, obravnavajo kot celota ali skupaj in, drugič, da se vsaka omejitev, ki jo določa nacionalna zakonodaja, preuči posebej, da se ugotovi, ali je primerna za zagotovitev uresničevanja navedenih ciljev.
- 9 Sodišče se na splošno nagiba k temu, da se ukrepi, ki jih sprejmejo nacionalni organi, štejejo za skladne. Vendar je v nekaterih primerih odkrito podvomilo o doslednosti naloženih omejitev, na primer v sodbi z dne 6. novembra 2003, Gambelli in drugi (C-243/01, EU:C:2003:597), v kateri je navedlo, da če „organi države članice napeljujejo in spodbujajo potrošnike k sodelovanju pri loterijah, igrah na srečo ali igrah s stavami, da bi zagotovili pritok finančnih sredstev v

državno blagajno, se ne morejo sklicevati na javni družbeni red, povezan s potrebo po zmanjšanju priložnosti za igro, da bi tako utemeljili ukrepe, kakršni so sporni ukrepi iz postopka v glavni stvari“. Prav tako je menilo, da odločitev italijanskih organov, da samodejno, brez javnega razpisa, podaljšajo koncesije, potrebne za upravljanje in prirejanje stav na konjske dirke, ni izpolnjevala cilja preprečevanja goljufivih ali kaznivih dejanj gospodarskih subjektov, ki prirejajo igre na srečo.

- 10 Sodišče je v sodbi z dne 8. septembra 2010, Stoß in drugi (C-316/07, od C-358/07 do C-360/07, C-409/07 in C-410/07, EU:C:2010:504), podvomilo o doslednosti javnih monopolov na področju športnih stav, ki sta jih vzpostavili zvezni deželi Hessen in Baden-Württemberg z namenom preprečitve spodbujanja čezmerne porabe pri igranju iger na srečo in boja proti zasvojenosti z njimi. V zvezi s tem se je strinjalo s pristopom predložitvenih sodišč, ki so dvomila, da je takšen monopol skladen s cilji zakonodaje, s katero je zaščiten.
- 11 Zelo nazorno je razlogovanje v sodbi z dne 3. junija 2010, Ladbrokes Betting & Gaming in Ladbrokes International (C-258/08, EU:C:2010:308), v kateri je bila analizirana združljivost nizozemske zakonodaje, ki določa sistem ekskluzivnosti v korist enega samega izvajalca za prirejanje ali spodbujanje iger na srečo, s pravom Unije. V tej zadevi je nizozemsko vrhovno sodišče izrazilo dvome o doslednosti in sistematičnosti zakonodaje, ki kljub temu, da so njeni cilji varstvo potrošnikov ter boj proti odvisnosti od iger na srečo in goljufijam, imetnikom izključnih pravic omogoča, da razširijo svojo ponudbo iger na srečo in uporabljajo reklamna sporočila za povečanje privlačnosti te ponudbe. Sodišče je poudarilo, da sočasen obstoj dveh ciljev (varstvo potrošnikov ter preprečevanje goljufij in kaznivih dejanj na področju iger na srečo) zahteva vzpostavitev pravičnega ravnovesja med njima. Kot je bilo že navedeno v sodbi z dne 6. marca 2007, Placanica (C-338/04, C-359/04 in C-360/04, EU:C:2007:133), je razvoj politike nadziranega širjenja, ki je dejansko namenjena usmerjanju nagnjenja k igranju iger na srečo v zakonite okvire, v skladu s ciljem preprečevanja goljufij in kriminala.
- 12 V ta namen morajo biti pooblaščen subjekt zanesljiva in privlačna alternativa nezakonitim igram ter jim morajo biti zato omogočeni ponujanje širokega nabora iger, oglaševanje v določenem obsegu in uporaba novih načinov distribucije. Vendar je takšno politiko nadzorovane širitve sektorja iger na srečo težko uskladiti s ciljem zaščite potrošnikov pred zasvojenostjo z igrami na srečo, tako da se takšna politika lahko šteje za skladno le, če je obseg nezakonitih dejavnosti precejšen in če so sprejeti ukrepi namenjeni usmerjanju nagnjenosti potrošnikov k igranju iger na srečo v zakonite okvire in ne povečanju prihodkov od dovoljenih iger na srečo, kar je le postranska korist.
- 13 Sorazmernost pa se nanaša na vsebino in omejitve temeljnih pravic. Ta razsežnost omejevanja javnih posegov pomeni, da je načelo sorazmernosti sestavljeno iz naslednjih elementov:
 - (a) primernost, v skladu s katero morajo biti ukrepi, sprejeti na državni ravni, primerni za uresničitev zastavljenega cilja;

(b) nujnost, v skladu s katero za doseg zastavljenega cilja ni drugega manj omejevalnega ukrepa, v primeru, da obstaja več alternativ, pa je treba izbrati najmanj omejevalni ukrep;

(c) sorazmernost v ožjem smislu, v skladu s katero morajo biti koristi ukrepa za splošni interes v vsakem primeru večje od škode, ki jo povzroči za druge pravice.

- 14 V sodni praksi Sodišča v zvezi z igrami na srečo je poudarjeno, da je treba nujnost in sorazmernost ukrepov, ki jih sprejme država članica, presoјati le glede na zastavljene cilje in raven varstva, ki jo želijo zagotoviti zadevni nacionalni organi. V zvezi s tem Sodišče meni, da preizkus sorazmernosti ne zahteva, da omejevalni ukrep ustreza pojmovanju glede načinov varstva legitimnega interesa, ki je skupno vsem državam članicam.
- 15 Zato je izredno težko oblikovati splošne sklepe o sorazmernosti omejitev, ki so jih v posameznih primerih uvedle države članice, saj je raznolikost primerov na tem področju izjemna, Sodišče pa opozarja, da morajo sorazmernost oceniti pravosodni organi zadevne države.
- 16 Sodišče se je sprva odločilo, da ne bo podrobno analiziralo sorazmernosti konkretnih ukrepov in se bo vzdržalo izrecne presoje v zvezi s tem. Tako se v sodbi z dne 24. marca 1994, Schindler (C-275/92, EU:C:1994:119), monopol na loterije, vzpostavljen z britansko zakonodajo, ni štela za nesorazmerna. Vendar je Sodišče po zadevi Gambelli in predvsem po sodbi Placanica to vprašanje preučevalo podrobneje in bolj sistematično in včasih podvomilo o sorazmernosti nekaterih ukrepov, ki so jih uvedle države. V sodbi Placanica je Sodišče menilo, da je zahteva po dovoljenju policije v celoti sorazmerna z zastavljenim ciljem (preprečiti vpletenost gospodarskih subjektov v kriminalne ali goljufive dejavnosti). Vendar je bila v sodbah Placanica in Gambelli prepoved, da bi kapitalske družbe, ki kotirajo na organiziranih trgih drugih držav, lahko bile koncesionarji športnih stav, ocenjena kot nesorazmerna, saj je ta ukrep presegal tisto, kar je bilo nujno za doseg cilja preprečevanja udeležbe subjektov, ki prirejajo igre na srečo, v goljufivih ali kaznivih dejavnostih. Sodišče je zlasti poudarilo, da obstajajo manj omejujoči ukrepi.
- 17 Ta večja odločnost Sodišča pri presoji sorazmernosti omejitev, ki jih določajo nacionalni predpisi o igrah na srečo, je pripeljala do tega, da je Sodišče v poznejših sodbah podvomilo o izpolnjenosti tega pogoja. Tako je bilo v sodbi z dne 13. septembra 2007, Komisija/Italija (C-260/04, EU:C:2007:508), to, da so italijanski organi podaljšali koncesije za prirejanje konjskih stav brez javnega razpisa, razglašeno za nesorazmerno.
- 18 Ta podrobnejši in celovitejši pristop Sodišču ni preprečil, da bi potrdilo sorazmernost drugih omejitev, ki so jih na tem področju uvedli nacionalni organi. V zvezi s tem je treba navesti podporo nizozemskemu sistemu izključnih licenc za prirejanje športnih stav v sodbi z dne 3. junija 2010, Sporting Exchange (C-203/08, EU:C:2010:307), v kateri je poudarjeno, da se z odločitvijo o izdaji

dovoljenja enemu samemu subjektu poenostavi nadzor in prepreči povečana konkurenca med subjekti, ki bi lahko povzročila povečanje odvisnosti od iger na srečo.

- 19 Za zaključek analize tega vprašanja je zanimivo opozoriti na smernice in napotke, naslovljene na nacionalne organe v sodbi Stoß, v zvezi z monopolom na področju športnih stav, ki ga je vzpostavilo več nemških zveznih dežel. Sodišče je najprej poudarilo, da za vzpostavitev monopola organom države članice ni treba dokazati, da so pred vzpostavitvijo zadevnega monopola opravili študijo sorazmernosti tega ukrepa. Dodalo je tudi, da se s sistemom podelitve dovoljenj enemu samemu subjektu (monopol ali izključne pravice) poenostavi nadzor nad ponudbo iger na srečo in zagotavlja večje jamstvo učinkovitosti kot s sistemi delovanja zasebnih subjektov v pogojih konkurence. Ne glede na prednosti tega regulativnega modela je Sodišče poudarilo, da je vzpostavitev monopola zelo omejevalen ukrep, ki je upravičen le, če je cilj, ki ga je treba doseči, zagotavljanje posebno visoke ravni varstva potrošnikov; zato je poudarilo, da je treba z regulativnim okvirom zagotoviti, da lahko imetnik monopola ta cilj doseže s ponudbo, ki je kvantitativno odmerjena in kvalitativno načrtovana glede na navedeni cilj ter je pod strogim nadzorom javnih organov
- 20 V obravnavani zadevi je treba za presojo združljivosti izpodbijane uredbe s pravom Unije preučiti naslednje elemente: (a) načelo sorazmernosti v povezavi s primernostjo, ustreznostjo in nujnostjo ukrepov ter njihovo nediskriminatornostjo; (b) načela svobode gospodarske pobude, svobode ustanavljanja in dostopa do trga ter svobode opravljanja dejavnosti; (c) načelo enotnosti trga in enakega obravnavanja ne glede na javno ali zasebno lastništvo gospodarskega subjekta, pri čemer so prepovedane vse vrste ugodnosti, ki izkrivljajo konkurenco in zagotavljajo prednost javnemu sektorju, ter (d) v povezavi s prepovedjo diskriminacije, prepoved ugodnosti, ki izkrivljajo konkurenco ali pomenijo prikrite oblike državnega monopola.
- 21 Zdi se, da je petletni moratorij od začetka veljavnosti navedenega zakona na izdajo novih dovoljenj za uporabo avtomatov tipa B (igralni avtomati na kovance) lahko v nasprotju s temi načeli in zahtevami, saj takšna prekinitvev za tako dolgo obdobje pomeni neke vrste ukinitvev pravice do opravljanja zakonite dejavnosti.
- 22 Ta moratorij pomeni odpravo podaljšanja obstoječih dovoljenj za uporabo in prikrito zmanjšanje števila dovoljenj ter s tem sčasoma popolno ukinitvev igralnih avtomatov v gostinskih lokalih. Nedvomno gre za onemogočanje opravljanja zakonite dejavnosti, ki je povezana s pravico do svobode ustanavljanja podjetij in prostim trgom, saj se onemogoča uporaba igralnih avtomatov na kovance, ki bodo zaradi samovoljne določbe izginili, ne da bi se upoštevalo načelo sorazmernosti ali pravice, zagotovljene s členi 26 PDEU, 49 PDEU in 56 PDEU.
- 23 Nazadnje, v zvezi z enakim obravnavanjem in doslednostjo naloženih omejitev je Sodišče v sodbi Gambelli navedlo, da „[č]e [...] organi države članice napeljujejo in spodbujajo potrošnike k sodelovanju pri loterijah, igrah na srečo ali igrah s

stavami, da bi zagotovili pritek finančnih sredstev v državno blagajno, se ne morejo sklicevati na javni družbeni red, povezan s potrebo po zmanjšanju priložnosti za igro, da bi tako utemeljili ukrepe, kakršni so sporni ukrepi iz postopka v glavni stvari“.

- 24 Šteti je mogoče, da te smernice, ki vključujejo prepoved vseh vrst diskriminacije, v obravnavani zadevi niso izpolnjene, saj so omejitve določene le za dejavnosti, ki se izvajajo v igralnicah v zasebni lasti, ne pa tudi za dejavnosti, ki se izvajajo v igralnicah, ki so opredeljene kot javne ustanove (državne loterije, športne napovedi in stave, ONCE ...). Zdi se, da tovrstne omejitve, ki veljajo izključno za dejavnosti, ki se izvajajo v igralnicah v zasebni lasti, izkrivljajo konkurenco in vodijo k državnemu monopolu na področju iger na srečo. Ta položaj vpliva tudi na prosti pretok kapitala in blaga na celotnem ozemlju Unije zaradi omejitev, ki so bile na tem področju uvedene v Španiji.

DELOVNI DOKUMENT